



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθῇναις
τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 247

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 1530. Περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1138)49 «περὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν» 1
A. N. 1531. Περὶ κυρώσεως προσωρινῆς παρατάξεως ἐπὶ δύο ἔτη τοῦ παραχωρημένου προνομίου τῆς Πρινομιούχου Ἀνωνόμου Ἑταιρείας Γεν. Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος 2
A. N. 1539. Περὶ ἐρμηνείας τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1364)49 «περὶ μέτρων διευκολύνσεως ἐπαναπατρισμοῦ κεφαλαίων καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 710 τοῦ 1945» 3
A. N. 1540. Περὶ διατάξεων ἀφορῶν τὸς δυνάμει τοῦ Θ' Ὑψηλίστατος ἀπολυθέντος ὑπαλλήλους τοὺς ὑπηρετήσαντας μεταγενεστέρως εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ . . . 4
A. N. 1541. Περὶ παραπομπῆς ἀνηλίκων κρατουμένων εἰς τὰς Πρακτικὰς Γεωργικὰς καὶ Τεχνικὰς Σχολὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος 5
A. N. 1549. Περὶ συστάσεως Γραφείου Ἐρεῦνης ζητημάτων διατροφῆς 6

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1530.

Περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 ὑπερὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 «περὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν», ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος περιέρχονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον αἱ κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 ἐχθρικαὶ περιουσίαι κατὰ πλῆρες κυριότητος καὶ νομῆς δικαίωμα. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογικῆς περιέρχονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ πάντα τὰ δικαίωματα, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ., ὁμοίως δὲ θεωροῦνται ἐκχωρηθεῖσαι πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις, περὶ ὧν αἱ αὐταὶ ὡς ἀνωτέρω διατάξεις.

2. Νομὴν ἐπὶ τῶν περιερχομένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, περιουσιακῶν στοιχείων θεωρεῖται ἔχον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μόνον τὸ Δημόσιον καὶ ἄνευ ὕλικῆς κατοχῆς αὐτῶν ἀποκλειομένης τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς νομῆως οἰουδὴποτε τρίτου καὶ καθ' οἷανδὴποτε προσωρινὴν ἢ τακτικὴν διαδικασίαν. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἀποκλείουσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 997 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

3. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων, ἢ μεταβίβασις τῆς κυριότητος θεωρεῖται τελειωθείσα αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἐτέρας πράξεως ἢ διατυπώσεως δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἐπελθούσα δὲ μεταβολὴ τῆς κυριότητος σημειοῦται ἀπλῶς ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν μεταγραφῶν κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου εἰδικῶς ἐξουσιοδοτουμένου ὀργάνου πρὸς τὸν οἰκεῖον φύλακα μεταγραφῶν. Ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον μεταγραφὴ εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκειται.

4. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Τρίτοι, μὴ ἐχθροὶ διεκδικούντες ἴδια, οἰασθῆποτε φύσεως, δικαίωματα ἐπὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1 καὶ 3 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949, δικαιοῦνται, ὅπως, ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προδικασίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καὶ μὴ παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως, αἰτήσωνται τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκανοποίησιν τοῦ δικαιώματός των δι' ἀγωγῆς τῶν ἀπευθυνομένης ἐνώπιον τοῦ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένου δικαστηρίου στρεφόμενης κατὰ τὸν Δημόσιον καὶ κοινοποιουμένης αὐτῇ ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεώς της. Μόνῃ ἢ κατὰθέσει τῆς ἀγωγῆς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ οὐδὲν ἐπάγεται ἐννομον ἀποτέλεσμα, ἂν δὲν μνημονεύωνται ἐν αὐτῇ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ δὲν ἐπισυνάπτονται ταύτη τὰ ἀποδεικτικὰ ἐγγράφα.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τρίτοι, μὴ ἐχθροὶ, προβάλλουσιν οἰανδὴποτε ἀξίωσιν κατὰ τοῦ κυρίου τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 καὶ τοῦ παρόντος Νόμου περιερχομένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιουσιακῶν στοιχείων.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς οἰοσθῆποτε ἔχων ἐννομον συμφέρον, μὴ ἐχθρὸς, ἀμφισβητεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 καὶ τοῦ παρόντος Νόμου δικαίωματα τοῦ Δημοσίου.

4. Ἐπίσης αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 1138)1949, ὡς αἱ διατάξεις αὗται συνεπληρῶνται.

5. Ὑπὸ τὸν ὅρον «μὴ ἐχθροὶ» νοοῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τέως ἐχθροὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι οὐδ' ὁπῆρξαν ἐχθροὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ Α. Νόμου 2636)1940.

6. Τὰ ἄρθρα 7, 8 καὶ 9 τοῦ Ν.Δ. 1138)49 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀποκλειστικῶς ἀρμόδιον Δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἀγωγῶν ὡς καὶ πάσης ἀγωγῆς ἢ αἰτήσεως τοῦ Δημοσίου ἢ κατ' αὐτοῦ ὡς δικαιοδόχου τῶν δικαιωμάτων τῶν τέως ἐχθρῶν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ν.Δ. 1138)1949, εἶναι τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν. Ἐπὶ τῶν δικῶν, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου διατάξεις, ἐφ' ὅσον ἐιδικῶς δὲν ὁρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ.

2. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ἐκκρεμεῖς δίκαι αἱ ἔχουσαι ἀντικείμενον, δι' ὃ καθίσταται ἀρμόδιον τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαστήριον, καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, εἰς οἷον-δήποτε στάδιον καὶ παρ' οἷωδήποτε βαθμῶ δικαιοδοσίας καὶ ἂν εὐρίσκωνται.

3. Ὅπου ἐν ταῖς διατηρουμέναις ἐν ἰσχύϊ διατάξεσι τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 ὀναφέρεται ὡς ἀρμόδιον δικαστήριον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος Δικαστήριον, θεωρεῖται ἡδὴ ὡς ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον τοιοῦτον.

4. Τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Δικαστήριον δὲν καθίσταται ἀρμόδιον διὰ τὰς δίκας ἐπὶ ἀγωγῶν ἐξώσεως μισθωτῶν καὶ διενέξεων ἐπὶ μισθωτικῶν σχέσεων, περὶ προσωρινῶν μέτρων, ἐξ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἐπὶ μικροδιαφθρῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ἐν γένει διαφορῶν, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας διατηρεῖται ἡ ἀρμοδιότης τῶν κατὰ τὰς καίμεναις διατάξεις Δικαστηρίων. Αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι αἱ ἔχουσαι ὡς ἀντικείμενα τὰ, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου, διακόπτονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου δύνανται δὲ νὰ ἐπαναληφθῶσιν ὑπὸ ἡ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 109)1945, «περὶ ἀνασυστάσεως τῶν ἐμπρησθέντων ἀρχαίων κλπ.».

5. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ διὰ τῆς καταθέσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949, αἰτήσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀρξάμεναι καὶ ἐκκρεμεῖς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δίκαι καταργοῦνται.

2. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

1. Περὶ τῶν ὑποθέσεων, δι' ὧς καθίσταται ἀρμόδιον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Νόμου Δικαστήριον, τηρεῖται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ ἴδιον πινάκιον.

2. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δικαιούται νὰ προτείνῃ καὶ ἐξετάζῃ μάρτυρας, καὶ ἂν δὲν συντρέχωσιν αἱ προϋποθέσεις τῶν ἄρθρων 300 καὶ ἐπαμ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Μαρτύρων προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ μὴ ἐμφανιζομένων πρὸς ἐξέτασιν διατάσσεται ἡ βίαία προσαγωγὴ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὑποκρίνεται δὲ οὗτοι εἰς τὰς ποινὰς τοῦ λιπομαρτυρίου.

3. Ἡ κατὰ τὴν πρὸς συζήτησιν ὀρισμένην δικάσιμον ἀπουσία καὶ ἡ μὴ παράστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου δὲν δημιουργεῖ τεκμήριον ὁμολογίας ἢ παραίτησεως αὐτοῦ.

4. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπαναλαμβάνομένων δικῶν οὐδὲλως δεσμεύεται ἐξ ἐνδεχομένων ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐπιβλαβῶν δι' αὐτὸ αἰτήσεων ἢ προτάσεων ἢ ἐνστάσεων ἢ ἰσχυρισμῶν ἐν γένει τῶν κατὰ τὸν Ἀν. Νόμον 2636)1940 διαχειριστῶν θεωρούμενον ὡς πρὸς τὸ πρῶτον εἰσερχόμενον εἰς τὴν δίκην καὶ δικαιούμενον, μόνον τοῦτο, εἰς τὴν προβολὴν καὶ νέων ἰσχυρισμῶν ἢ ἐνστάσεων. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ τῶν δικῶν, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου.

5. Κατὰ τῶν ἀποχέσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου Δικαστηρίου ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν αἱ αὐταὶ διατάξεις, ὑποθέσεων οὐδενὸς τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου ἐνδίκου μέσου συγχωρεῖται ἡ ὁσκήσις.

6. Τὰ ἄρθρα 10, 11, 12, καὶ 13 τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 6.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύσονται τελοῦντα ὑπὸ μεσεγγύησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 2636)1940 τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου περιερχόμενα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιουσιακὰ στοιχεῖα, ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν, διοικήσιν ἐκκαθαρίσιν καὶ διάθεσιν αὐτῶν αἱ διατάξεις, τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὡς πρὸς τὰς περιερχόμενας αὐτῷ ἐχθρικὰς περιουσίας ἐπέχει θέσιν ἐιδικῶν διαδόχου.

3. Κατ' ἐξαιρέσιν τὸ Δημόσιον εὐθύνεται δι' ἀπαιτήσεις τρίτων, μὴ ἐχθρῶν, γεννηθείσας καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι ἀπαιτητὰς δὲ καὶ ληξιπροθέσμους καὶ μὴ ἀπεσβεσμένους ἐξ οἰουδήποτε λόγου κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων συμβατικῶν, δέον αὐταὶ νὰ ἀποδεικνύωνται διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἢ ἰδιωτικοῦ τοιοῦτο ὅπου ἀποκτηθέντος βεβαίαν χρονολογίαν προγενεστέραν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Ἐπίσης τὸ Δημόσιον εὐθύνεται δι' ἀπαιτήσεις τρίτων, μὴ ἐχθρῶν, γεννηθείσας ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν Α.Ν. 2636)1940 διαχειριστοῦ καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι. Καθ' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου ἡ εὐθύνη τοῦ Δημοσίου δὲν ἐκτείνεται πέραν τοῦ, μετὰ προηγούμενην ἀφαίρεσιν τῶν πάσης φύσεως ὀφειλῶν τοῦ τέως ἐχθροῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπομένοντος ὑπολοίπου τῆς ἀξίας τῆς περιουσίας τοῦ τέως ἐχθροῦ, καθ' οὗ ὑφίστανται αἱ, περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος, ἀπαιτήσεις, τηρουμένων πάντοτε τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 18)1944 «περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως» καὶ τοῦ Νόμου 1073)1946 «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἀπαξ ἐιδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξοφλησάντων πάσης φύσεως ὑποχρεώσεις».

4. Εἰς τὰς, περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος, ἀπαιτήσεις δὲν περιλαμβάνονται αἱ τυχόν γεννώμεναι ἢ γεννηθεῖσαι ὑπὲρ τρίτων, μὴ ἐχθρῶν, συνεπεῖα ἀκυρώσεως δικαιοπραξίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 45)1945 Συντακτικῆς Πράξεως καὶ δι' ὧς ἀπαιτήσεις οὐδεμίαν ὑπέχει ὑποχρέωσιν τὸ Δημόσιον, κἂν ἔτι περιέλθωσιν αὐτῷ τὰ ἀντικείμενα τῶν τοιούτων δικαιοπραξιῶν. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ὧς ἡθέλον περιέλθῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιουσιακὰ στοιχεῖα κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1323)1949.

5. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀπαιτήσεων, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, γίνεται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκποίησεως ἢ διαδόσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ τέως ἐχθροῦ ὀφειλέτου ἀτόκως, ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς αὐτῆς παραγράφου ὁρίου.

6. Ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «μὴ ἐχθρὸς» διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζόμενα.

7. Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 καταργεῖται.

Ἄρθρον 7.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἵρεται πᾶσα συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατὰσχεσις ἐπιβληθεῖσα ἐπισπεύσει τρίτων, πλὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐπὶ ἐχθρικῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 περιουσιῶν.

2. Συμβατικαὶ προθεσμῖαι τρέχουσιν κατὰ τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1944 εἰς θάρος τέως ἐχθρῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου λογίζονται ἀνασταλθεῖσαι κατὰ τὴν ἀνωτέρω χρονολογίαν καὶ συνεχίζονται μετὰ πάροδον ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν λήγουσι πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐτέρου ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς, καθ' ἣν ἀνωτέρω, χρονολογίας συνεχίσωσιν τῶν.

3. Παραγραφή τρέχουσα κατά την 12ην 'Οκτωβρίου 1944 εις θάρος τέως ἐχθρῶν καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐχρικά, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου, περιουσιακὰ στοιχεῖα λογίζεται ἀνασταλείσα κατὰ τὴν ἀνωτέρω χρονολογίαν συνεχίζεται δὲ μετὰ πάροδον ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου γὰρ οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐτέρων ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς, καὶ ὁ ἀνωτέρω χρονολογίας τῆς συνεχίσσεως τῆς.

4. Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 καταργεῖται.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 δύναται νὰ ἐπεκταθῶσι δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὡς πρὸς ἕτερα ἑλληνικῆς ἐθνικότητος φυσικὰ πρόσωπα ἐπίσης δὲ καὶ ὡς πρὸς ἰσραηλιτικῆς ἐθνικότητος τοιαῦτα δυνάμενα νὰ ἀπαλλαγῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα διαμένουσι μόνιμως ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἡ ἐχθρική ιδιότης τῶν ἐν ἐδαφίῳ γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 ἀναφερομένων Νομικῶν Προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ Ἐνώσεων Προσώπων ἢ Περιουσίας δύναται νὰ ἀρθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου 34 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἐν τῷ Νομικῷ προσώπῳ ἢ τῇ ἐνώσει ἐννόμως καὶ ἀναμφισβητήτως συμμετοχὴ Ἑλλήνων πολιτῶν ἢ ἑλληνικῶν, μὴ ἐχθρικῶν, νομικῶν προσώπων κατὰ ποσοστὸν μεῖζον τοῦ 50 ο)ο. Ἡ ἄρσις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐχόντων ἔννομον συμφέρον, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐκπροσωποῦσι ποσοστὸν συμμετοχῆς μεῖζον τοῦ 50 ο)ο, δύναται δὲ νὰ γίνῃ ὑπὸ ἔρους ἢ προϋποθέσεις ἢ μὴ. Τὰ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον δικαίωματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὡς πρὸς τυχὸν ὑπάρχον ἐν τῷ Νομικῷ Προσώπῳ ἢ τῇ Ἐνώσει μερίδιον συμμετοχῆς τέως ἐχθρῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ν. Δ. 1138)1949, διατηροῦνται πάντοτε ἀκεραίως καὶ ἀσχοῦνται μόνον ὡς πρὸς τὸ μερίδιον τοῦτο.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις περιοδικῶν παροχῶν ἐκ μισθῶν, συντάξεων καὶ ἐν γένει προσωπικῆς φύσεως ἀπολαυῶν γαταβλητέων εἰς τέως ἐχθροῦς διὰ τὸ μετὰ τὸν κρίσιμον χρόνον καὶ ἐφεξῆς διάστημα, καὶ ἐπὶ τὴν γενεσιουργὸς τῶν παροχῶν τούτων σχέσις ἀνάγεται εἰς χρόνον προγενέστερον τοῦ κρίσιμου χρόνου.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ περὶ τῆς ἢ παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949, ἀποφασίς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖται διοικητικῶς.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 22 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 καταργεῖται.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 23 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 εἶναι, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 634 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἰσχύουσι μόνον προκειμένου περὶ μισθώσεων, ὧν ἡ συμβατικῶς καθωρισμένη διάρκεια δὲν εἴη ἡ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 1138)1949.

Ἄρθρον 10.

Εἰς περίπτωσιν ἀκυρώσεως τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 ἀναφερομένων ἀξιογράφων, λόγῳ μὴ ἐμφανίσεως ἢ καταθέσεως ἐμπροσθέντος, κατ' ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος, οἱ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀκυρουμένων τίτλων ἐκδιδόμενοι νέοι τοιοῦτοι παραδίδονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, εἰς δὲ καὶ περιέρχονται πάντα τὰ ἐπὶ καὶ ἐκ τῶν ἀξιογράφων δικαιοώματα. θεωρούμενα κατὰ τεκμήριον ἀμάχητον ὡς ἐχθρική περιουσία. Οἱ τυχὸν κάτοχοι τῶν ἀκυρουμένων πλαιῶν τίτλων, ἀπόλλυσιν πᾶν ἐξ αὐτῶν δικαίωμα ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ἢ κατάθεσιν ταχθείσης προθεσμίας.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθρου 26 τοῦ Ν. Δ. 1138)

1949, τὰ τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως, ἐκκαθαρίσεως καὶ διαθέσεως ἐν γένει τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου περιεργουμένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιουσιῶν καθωρισθῶσιν, καὶ κατὰ παρέκκλιν τῶν κειμένων διατάξεων διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Δι' ὁμοίων Διαταγμάτων καθωρισθῶσιν αἱ ἀρμοδίαι Ὑπηρεσίαι. Ἐπιτροπαὶ καὶ ἐν γένει ὄργανα διὰ τὴν διοίκησιν, διαχειρίσιν, ἐκκαθάρισιν καὶ διάθεσιν τῶν ὡς ἄνω περιουσιῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν συναφῶν δαπανῶν καὶ κατὰ παρέκκλιν τῶν κειμένων διατάξεων.

2. Προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Β. Διαταγμάτων ἢ διαχειρίσεως τῶν ὡς ἄνω περιουσιῶν καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 26 καὶ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 καταργεῖται.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον ἀγωγῆς ἀναστέλλεται ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐπιδίκου περιουσιακοῦ στοιχείου.

2. Συμβέβασμός πρὸς τρίτους, μὴ ἐχθροῦς κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

3. Ἐν περιπτώσει ἐκνικήσεως περιουσιακῶν στοιχείων ἐκποιηθέντων ἢ ἄλλως διατεθέντων πρὸς τρίτους τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δὲν εὐθύνεται ἀπέναντι τῶν τρίτων τούτων πέραν τοῦ ληφθέντος τιμήματος ἢ ἄλλου ἀνταλλάγματος.

Ἄρθρον 13.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτου ἢ εἰδικῆς ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 Ὑπηρεσίας Ἑχθρικῶν Περιουσιῶν δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ νὰ ἀποσπῶνται παρ' αὐτῇ προσωρινῶς Δημόσιοι Ὑπάλληλοι ἐξ ἄλλων Ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἐπίσης νὰ καθορισθῇ παρὰ τῇ ἄνω Ὑπηρεσίᾳ καὶ ὑπερωρία ἐργασίας ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 32 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 καὶ τῶν ποινικῶν διατάξεων τῶν καθωρισθασμένων ὑπὸ τῶν δυνάμει τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 26 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐκδοθησομένων Β. Διαταγμάτων, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μετατροπὴ τῆς καταγιγνωσκομένης ποινῆς φυλακίσεως εἰς χρηματικὴν τινὴ αὐτὴν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἀρμοδιότης τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου 34 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 Ἐπιτροπῆς ἐπεκτείνεται καὶ ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφ' ὅσον εἰδικῶς δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν αὐτῷ.

Ἄρθρον 16.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 37 τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 17.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ Συμβουλίου δύναται νὰ κωδικοποιηθῶσι συναρμολογούμεναι εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 καὶ τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ, Φ. ΖΑΓ-Ι-ΜΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥ.

ΛΟΣ. ΠΑΝ. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝ-
ΛΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Γ. ΛΑΖΑ-
ΝΑΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη η Μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1531

*Περὶ κυρώσεως προσωρινῆς παρατάσεως ἐπὶ δύο ἔτη τοῦ
παραχωρημένου προνομίου τῆς Προνομιοῦχου Ἀνωνύμου
Ἑταιρίας Γεν. Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος.*

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 28 Ὀκτω-
βρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖ-
σαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ κυ-
ρώσεως συμβάσεως προσωρινῆς παρατάσεως ἐπὶ δύο ἔτη τοῦ
παραχωρημένου προνομίου τῆς Προνομιοῦχου Α. Ε. Γενικῶν
Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1950 σύμβασις «περὶ
προσωρινῆς παρατάσεως τοῦ εἰς τὴν προνομιοῦχον Ἀνώνυμον
Ἑταιρίαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος δυνάμει τοῦ ἀπὸ
3 Μαΐου 1907 Β. Διατάγματος κλπ. παραχωρημένου προνο-
μίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως Γενικῶν Ἀποθηκῶν
ἐν Ἑλλάδι» μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ρηθεί-
σης Ἑταιρίας ἔχουσα οὕτω :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ προσωρινῆς παρατάσεως τοῦ εἰς τὴν Προνομιοῦχον
Ἀνώνυμον Ἑταιρίαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκχω-
ρηθέντος δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1907 Β. Διατάγματος
κλπ. ἀποκλειστικοῦ προνομίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλ-
λέσεως Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἐν Ἑλλάδι.

Μεταξὺ ἀφ' ἐνὸς τοῦ κ. Εὐαγγέλου Ἀβέρωφ Ὑπουργοῦ ἐπὶ
τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκποσωποῦντος τὸ Ἑλληνικὸν Δη-
μόσιον καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ κ. Παναγιώτου Χονδροδήμου Πρό-
δρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Προνομιοῦχου Ἀνωνύ-
μου Ἑταιρίας Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσω-
ποῦντος, δυνάμει καὶ τοῦ ἔδῃ ἐπισυνημμένου ἀποσπάσματος πρα-
κτικῶν τῆς ἀπὸ 27.7.1950 Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου αὐτῆς συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα :

1. Παρατείνεται ἐπὶ δύο ἔτη ἡτὶ ἀπὸ 10ης Αὐγούστου 1950
μέχρι τῆς 9ης Αὐγούστου 1952 ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος ἀπα-
σῶν τῶν διατάξεων τῆς ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1926 συμβάσεως
«περὶ παρατάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ εἰς τὴν Π. Α. Ε. Γ. Α.
τῆς Ἑλλάδος ἐκχωρηθέντος δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1907
Β. Διατάγματος προνομίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύ-
σεως Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἐν Ἑλλάδι» μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ
Δημοσίου καὶ τῆς ρηθείσης Ἑταιρίας, ὡς καὶ τῶν κυρωτικῶν
ταύτης Ν. Δ. τῆς 10ης Ἰουνίου 1926 Ν. Δ. τῆς 12ης Νοεμ-
βρίου 1927 καὶ Νόμου 3455 τῆς 17ης Μαρτίου 1928.

2. Τὸ τέλος χάρτου τῆς παρούσης συμβάσεως ὁρίζεται
εἰς δραχμὰς ἐν ἑκατομμύριον, καταβάλλεται δὲ συντασσομέ-
νης ἀπλῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως μετὰ τὴν δημοσίευσιν
τοῦ κυροῦντος τὴν παρούσαν σύμβασιν Νόμου.

Ἐγένετο ἡ παρούσα Σύμβασις εἰς διπλοῦν ἐν Αθήναις σήμε-
ρον τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1950 καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπεται.

Διὰ τὸ Ἑλλ.ν. Δημόσιον Διὰ τὴν Προνομιοῦχον Ἀνώνυμον
Ε. ΑΒΕΡΩΦ Ἑταιρίαν Γεν. Ἀποθηκῶν τῆς
Ἑλλάδος

Π. ΧΟΝΔΡΟΔΗΜΟΣ

Ἄρθρον 2.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας θέλει
συσταθῇ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μελέτην τοῦ θεσμοῦ τῶν
Γενικῶν Ἀποθηκῶν οὕτως ὥστε νὰ ἐναρμονίζετα ὁ ὅτος πρὸς
τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τοῦ ἔμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας
καὶ τὰς δημιουργηθείσας μεταπολεμικὰς συνθήκας.

Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως θέλει καθορισθῇ ἡ σύνθεσις τῆς
Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ τρόπος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὡς καὶ πᾶσα
σχετικὴ λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 9ης Αὐγού-
στου 1950.

Εν Αθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ, Ν. ΖΕΡ-
ΒΑΣ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, Α.
ΔΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥ-
ΛΟΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Γ. ΛΑΖΑΝΑΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(3)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1539.

*Περὶ ἐρμηνείας τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1364)1949 «περὶ μέ-
τρων διευκολύνσεως ἐπαναπατρισμοῦ κεφαλαίων καὶ
τροποποιήσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 710 τοῦ 1945».*

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25 Ὀκτω-
βρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖ-
σαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀνα-
πορεύτου ἀνάγκης Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἐρμηνείας
τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1364)1949 «περὶ μέτρων διευκολύνσεως
ἐπαναπατρισμοῦ κεφαλαίων καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ἀναγκ.
Νόμου 710 τοῦ 1945», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1364 τῆς 26)29
Νοεμβρίου 1949 «περὶ μέτρων διευκολύνσεως ἐπαναπατρισμοῦ
κεφαλαίων εἰς ξένον νόμισμα» εἶναι αὕτη :

«Ἄρθρον 1.—1. Οἱ ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημιουργείας
τοῦ παρόντος ἐπανεισάγοντες εἰς τὴν Χώραν διὰ τῆς Τρα-
πέζης τῆς Ἑλλάδος κεφάλαια εἰς ξένον νόμισμα ἢ συναλ-
λαγμα ἐξαχθέντα ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν κατὰ παρά-
βασιν τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ Νομίσματος,
ἀπαλλάσσονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, ὡς πρὸς τὰ
εἰσαγόμενα, οἰαδήποτε πονικῆς εὐδύνῃς διὰ τὴν παράδοσιν
ταύτην.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἔχει
ἐφαρμογὴν : α) διὰ τοὺς καταδικασθέντας δυνάμει τελεσι-
δίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ β) διὰ τοὺς ὑποχρέους εἰσα-
γωγῆς συναλλάγματος μεταβιβασθέντος δι' οἰασδήποτε ἐν
Ἑλλάδι δικαιοπραξίας ἀναγνωρίσεως μέχρι καὶ τῆς 19
Νοεμβρίου 1944, ἐφ' ὧν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ τοιοῦτων
ἀναγνωρίσεων κείμεναι ἐκάστοτε εἰδικαὶ διατάξεις.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομέ-
νης μετὰ γνώμην τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἐν τῇ
πρώτῃ παραγράφῳ ἐξαμήνης προθεσμία δύναται νὰ περιορί-
ζηται».

Ἄρθρον 2.

Αἱ κατὰ συνέπειαν καταδιναστικῶν ἀποφάσεων διὰ παρα-
βάσεις περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποτιθεῖσθαι χρημα-
τικὰ ποινὰ καὶ τὰ θεμελιώδη ἀντικείμενα δὲν ἀποδίδονται.
Αἱ τυχόν ἐνδοθεῖσαι ἤδη ἀπαλλακτικαὶ ἀποφάσεις ἔσται τοῦ
Ἀναγκ. Νόμου 1364 τοῦ 1949, αἱ διατάσσουσαι τὴν ἀπόδο-
σιν χρηματικῶν ποινῶν ἢ θεμελιώδων ἀντικειμένων, ἐκτε-

λυνονται ως προς την διάταξιν τούτην μόνον ἐφ' ὅσον τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, υποβαλλομένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. ἤθελεν ἀποφανθῇ ὅτι συντρέχουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1364, ὡς οὗτος ἐρμηνεύεται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 710 «περὶ διώξεως καὶ τιμωρίας τῶν παραβάσεων τῆς περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος νομοθεσίας κλπ.» προστίθεται παράγραφος, ἔχουσα οὕτω :

«5. Ἡ περὶ στερήσεως τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται μόνον ἐφ' ὅσον ἐπέβληθῇ ποινὴ ἐφέσιμος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 781 τοῦ 1946 καὶ ἀπαγγέλλεται ρητῶς ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει. Ἡ στερήσις ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον ὁ καταδικασθεὶς εἰς ποινὴν ἐφέσιμον ἔχει καὶ προηγουμένην καταδίκην ἐπὶ παραβάσει τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος».

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ ἤδη ἐκδοθεῖσαι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, διὰ τῆς ἀπαγγελίας τῆς προσθέτου ποινῆς τῆς στερήσεως ἢ μὴ τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως, δυναμένης νὰ υποβληθῇ ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα δύναται νὰ υποβληθῇ σχετικὴ αἵτησις ἐκ μέρους παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑποχρεούται νὰ ὑποβάλῃ τὴν πρότασιν, ἥτις γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. ἀπαγγελλομένης τῆς προσθέτου ποινῆς.

2. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις διατάσσουσαι ἔξωσιν τοῦ μισθωτοῦ ἕνεκα καταδίκης αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 740 καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι, δὲν ἐκτελοῦνται μέχρι συμπληρώσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἐὰν ἡ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ αἵτησις δὲν ἤθελεν υποβληθῇ ἢ τὸ δικαστήριον ἤθελεν ἀπορρίψῃ τούτην ἢ ἐὰν ἡ ἀρχικῶς ἐκδοθεῖσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις δὲν ἐπέβαλε ποινὴν ἐφέσιμον, ἢ διατάσσουσα τὴν ἔξωσιν ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται διαρκούντος τοῦ χρόνου τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως, πλὴν τῶν περὶ ἐξόδων καὶ τελῶν διατάξεων αὐτῆς, ἢ δὲ ἐν τῷ ἀκινήτῳ παραμονῇ τοῦ κατὰ τὴν ἔξωσιν ἐξακολουθεῖ διεπομένη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 710)1945 ὡς ἦδη τοῦτο ἰσχύει ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐπὶ τῶν παραβάσεων τοῦ προηγούμενου ἄρθρου καταγγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ποινὴ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι τοῦ δεκαπλάσιου τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς κολασίμου πράξεως ἢ ἡ ἐτέρα τῶν ποινῶν τούτων».

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀναγκ. Νόμου, ὑποβληθρομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἀνάρξει τῶν ἐργασιῶν

τῆς, ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΠΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΗΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Φ. ΖΑΓΛΗΣ, Ν. ΒΕΛΛΗΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, Ι. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

Ἐθροισθῇ καὶ ἐτέθῃ ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΠΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(4)

ΑΝΑΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1540.

Περὶ διατάξεων ἀφορώσων τοὺς δυνάμει τοῦ Θ' Ψηφίσματος ἀπολυθέντας ὑπαλλήλους τοῦς ἐπιτετήσαντας μεταγενεστέρως εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναγκαστικῆς ἀνάγκης, Ἀναγκ. Νόμου «περὶ διατάξεων ἀφορώσων τοὺς δυνάμει τοῦ Θ' Ψηφίσματος ἀπολυθέντας ὑπαλλήλους τοὺς ἐπιτετήσαντας μεταγενεστέρως εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Θ' Ψηφίσματος τοῦ ἔτους 1946 «περὶ ἐξυγιάνσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν», ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, κώλυμα πρὸς κατάληψιν ἐμμίσθου δημοσίας, δημοτικῆς, κοινοτικῆς μονίμου ἢ ἐκτάκτου θέσεως καὶ διορισμὸν ὡς δικηγόρων, συμβολαιογράφων ἢ ὑποθηκοφυλάκων διὰ τοὺς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὡς ἂν Θ' Ψηφίσματος ἀπολυθέντας τῆς θέσεώς των, δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ ἐκείνων οἵτινες ὑπηρετήσαν εὐδοκίμως ὑπὸ τὰ ὅπλα εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολύσεώς των εἴτε μεταγενεστέρως.

2. Τὸ εὐδοκίμον τῆς ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρεσίας βεβαιούται μόνον ἐκ πιστοποιήσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, προκειμένου δὲ περὶ ὑπηρετησάντων εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως.

3. Διὰ τὸν διορισμὸν τῶν περὶ οὗ τὸ παρὸν ἄρθρον τηροῦνται πάντως αἱ διατάξεις τοῦ ΜΘ' Ψηφίσματος τοῦ 1948.

Ἄρθρον 2.

1. Πράξεις ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Θ')1946 Ψηφίσματος «περὶ ἐξυγιάνσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ.» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως ἐκδοθεῖσαι κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ αὐτοῦ Θ' Ψηφίσματος, δύνανται νὰ καταργηθῶσιν καὶ ὅν τύπον ἐξεδόθησαν, ἐντὸς ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, μετὰ σύμφωνον καὶ ἡτιολογημένην γνώμην Ἐπιτροπῶν συγκροτουμένων προτάσει τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν ὡς ὀρίζει ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Θ' Ψηφίσματος ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως. Ἡ περὶ τῆς ἀνωτέρω κατάρτησις χωρεῖ ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ ὅτι τὰ πραγματικὰ περιστατικά, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθησαν αἱ περὶ ἀπολύσεως πράξεις εἶναι ἀναγκαστικὰ ἢ ὅτι οἱ ἀπολυθέντες ὑπηρετήσαν εὐδοκίμως ὑπὸ τὰ ὅπλα εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκ τῆς

υπηρεσίας απολύσεως των είτε μεταγενεστέρως κατά την διάρκεια του αντισυμμοριακού αγώνος. Περί της ευδοκίμου υπό τὰ ὅπλα υπηρεσίας δέον πάντως νὰ προσάγεται πιστοποιήσις του Γεν. Ἐπιτελείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης προκειμένου δὲ περὶ υπηρετησάντων εἰς τὰ σώματα ασφαλείας πιστοποιήσις τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως. Τὴν ὡς ἄνω κατάρτησιν τῆς περὶ ἀπολύσεως πράξεως δικαιούνται νὰ αἰτήσωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Οἱ οὕτως ἀποκαθιστάμενοι ὑπάλληλοι ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὰς θέσεις, ἃς κατεῖχον πρὸ τῆς ἀπολύσεως των, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι κεναί, ἄλλως τοποθετοῦνται εἰς ἄλλας ὁμοιοβάθμους κενὰς θέσεις τῆς ἰδίας υπηρεσίας ἢ διατηροῦνται ὡς υπεράριθμοι καὶ τακτοποιοῦνται εἰς ἄλλας θέσεις ὑπὸ τῶν οἰκείων υπηρεσιακῶν Συμβουλίων.

3. Ὁ χρόνος ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως μέχρι τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν υπηρεσίαν τῶν ὡς ἄνω ἐπανερχομένων ὑπαλλήλων λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς υπηρεσίας ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν. τὰ τυπικὰ προσόντα προαγωγῆς, τὴν ἀρχαιοῦτητα κλπ., οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπόληψιν τῶν ἀποδοχῶν των.

4. Ὑπάλληλοι περὶ ὧν αἱ κατὰ τὴν παράγραφ. 1 ἐπιτροπαὶ ἐγνωμοδότησαν ὑπὲρ καταργήσεως τῶν περὶ ἀπολύσεως των πράξεων, μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν υπηρεσίαν, δύνανται νὰ προσμετρήσουν τὸν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως των μέχρι λήξεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφο. 1 ἐννεαμήνου προθεσμίας χρόνον ὡς χρόνον πραγματικῆς υπηρεσίας διὰ τὴν σύνταξιν καὶ τὰ δικαιώματά των, ὡς συνταξιούχων ἐπὶ τῶν οἰκείων ασφαλιστικῶν ταμείων, Ταμείου Προνοίας, Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ παντὸς ἄλλου συναφοῦς Ταμείου.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπολυθέντων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ΜΘ' 1948 Ψηφίσματος «περὶ κυρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 516) 1948 Α. Ν. «περὶ ἐλέγχου τῆς νομιμοφροσύνης τῶν δημοσίων κλπ. ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν», ἐφ' ὅσον οὗτοι ὑπηρετήσαν ευδοκίμως ὑπὸ τὰ ὅπλα εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκ τῆς υπηρεσίας ἀπολύσεως των εἴτε μεταγενεστέρως κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ αντισυμμοριακοῦ αγώνος. Περί τῆς ευδοκίμου ὑπὸ τὰ ὅπλα υπηρεσίας δέον πάντως νὰ προσάγεται πιστοποιήσις τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης προκειμένου δὲ περὶ υπηρετησάντων εἰς τὰ σώματα ασφαλείας, πιστοποιήσις τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως.

*Ἀρθρον 3.

1. Πράξεις περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεως ἐκ τῆς υπηρεσίας τῶν περὶ ὧν ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Θ' Ψηφίσματος τοῦ 1946, ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, δύνανται νὰ ἀνακληθῶσιν καθ' ὃν τύπον ἐξεδόθησαν ἐντὸς τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 ὁριζομένων προθεσμιῶν. μετὰ σύμφωνον ἡτιολογημένην γνώμην τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ὁργάνων, ἐφ' ὅσον ἤθελε ἀποδείξῃ ὅτι ὁ παραιτηθεὶς ἐξηναγκάσθη εἰς ὑποβολὴν παραιτήσεως λόγῳ δυσμενοῦς μεταθέσεως τοῦ ἢ ἄλλης μειωτικῆς αὐτοῦ μεταχειρίσεως ἐν τῇ υπηρεσίᾳ ἢ αὐτοῦ οἰαδήποτε ὑπαίτιον συμπεριφορᾶς του καὶ ὅτι ἅμα δὲν συνέτρεχεν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τίς τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ Θ' Ψηφίσματος λόγων συνεπειᾶ τοῦ ὁποῦο διὰ ἡδύνατο νὰ ἀπολυθῇ οὗτος τῆς υπηρεσίας.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν ὑπὸ τοὺς λοιποὺς ὅρους αὐτῆς καὶ προκειμένου περὶ τῶν περὶ ὧν αὕτη ὑπαλλήλων τῶν ἀπολυθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ Θ' Ψηφίσματος λόγῳ ἐγκαταλείψεως τῆς θέσεώς των. ἐφ' ὅσον αὕτη ὡφείλετο εἰς ἀνάτιον ποινικὴν διώξιν των συνεπειᾶ τῆς ὁποίας ἀπηλλογρήσαν τελεσιδικίας καὶ δὲν ἐκκρεμεῖ κατ' αὐτῶν οἰαδήποτε ἄλλη ποινικὴ διώξις.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

*Ἀρθρον 4.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 516) 1948 Ἀν. Νόμου «περὶ ἐλέγχου νομιμοφροσύνης τῶν δημοσίων κλπ. ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν» ἀπολυθέντες τῆς υπηρεσίας ἄνευ τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ

ὑπ' ἀριθ. 516) 1948 Ἀν. Νόμου προβλεπομένης γνώμης τοῦ Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης, δικαιούνται ν' ἀσκήσουν προσφυγὴν κατὰ τῆς περὶ ἀπολύσεως των πράξεως ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβάθμιου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 5.

1. Οἱ ἀπολυθέντες ἐκ τῆς δημοσίας υπηρεσίας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ὑπ' ἀριθ. 59 καὶ 63 τοῦ 1945 Συντακτικῶν Πράξεων δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθῶσιν εἰς τὰς ἐξ ὧν ἀπελύθησαν θέσεις ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ὁργανικαὶ καὶ κεναί, ἐντὸς ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μετὰ σύμφωνον καὶ ἡτιολογημένην γνώμην τῶν ἀρμοδίων υπηρεσιακῶν Συμβουλίων, προκειμένου δὲ περὶ δικαστικῶν. τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἐφ' ὅσον ὑπηρετήσαν ευδοκίμως ὑπὸ τὰ ὅπλα διαρκούντος τοῦ ἐθνικοῦ κατὰ τῶν συμμοριτῶν αγώνος ὑπὲρ τοὺς ἐξ ἡμῶν. Τὸ ευδόκιμον τῆς ὑπὸ τὰ ὅπλα υπηρεσίας διαπιστοῦται κατὰ τὸν ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος τρόπον. Τὸν τοιοῦτον ἐπαναδιορισμὸν των δύνανται νὰ ζητήσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἐν ἡ περιπτώσει αἱ θέσεις ἐξ ὧν οὗτοι ἀπελύθησαν δὲν εἶναι κεναὶ δύνανται νὰ διορισθῶσιν καὶ ὡς υπεράριθμοι. ὁπότε ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσι ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων ἀπολυθέντων διὰ λόγους πειθαρχικοὺς ἢ ἐνεκεν ἐπαγγελματικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἀνεπαρκείας, ἐλλείψεως ἡθικῆς ἢ ἀσυμβιβάστου πρὸς τὴν ιδιότητα αὐτῶν διαγωγῆν κατὰ τὴν δ ἀρκεῖται τῆς ξενικῆς κατοχῆς.

3. Διὰ τὸν διορισμὸν τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, τηροῦνται πάντως αἱ διατάξεις τοῦ ΜΘ' 1948 Ψηφίσματος.

*Ἀρθρον 6.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ διὰ τοῦ Ψηφίσματος ΜΘ' 1948 «περὶ κυρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 516) 48 Ἀν. Νόμου «περὶ ἐλέγχου τῆς νομιμοφροσύνης τῶν δημοσίων κλπ. ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν» κυρωθέντος Α. Ν. 516) 48 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πλειόνων τοῦ ἐνὸς τμημάτων τοῦ Δευτεροβάθμιου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης, ἐὰν αἱ ἀνάγκαι τῆς υπηρεσίας αὐτοῦ τὸ ἐπιβάλλουν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὡς Πρόεδρος δύναται νὰ ὀρισθῇ, ἀντὶ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας ἢ Ἀρεοπαγίτης, ἀντὶ δὲ Προέδρου Ἐφετῶν, πᾶρεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ Ἐφέτης ἢ Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν».

2. Μετὰ τὴν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, ὡς αὕτη ἀντικαθίσταται. προστίθενται τρεῖς παράγραφοι ὑπ' ἀριθ. 3, 4 καὶ 5 τῆς παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λαμβανούσης τὸν ἀριθμὸν 6.

«3. Ἀναπληρωτῆς τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐν τῇ προεδρίᾳ τοῦ Δευτεροβάθμιου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης ὀρίζεται Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ δὲ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, Ἀρεοπαγίτης.

4. Τὸ Δευτεροβάθμιον Συμβούλιον Νομιμοφροσύνης εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 4 τῶν μελῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Πρόεδρος ἢ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, ἀποφασίζει δὲ κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικῶσης τῆς ψήφου τοῦ προεδρεύοντος.

5. Ἡ ἀσκησις τῆς ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβάθμιου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης προσφυγῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβάθμιου.

3. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 516) 48 Ἀν. Νόμου ἀπολυθέντες τῆς υπηρεσίας καὶ μὴ ἀσκήσαντες προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβάθμιου Συμβουλίου νομιμοφροσύνης, καίτοι ἐδίκαιον πρὸς τοῦτο, δύνανται νὰ ἀσκήσουν ταύτην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως υποβληθῇσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ**Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ: ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΞΕΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1541.

Περὶ παραπομπῆς ἀνηλίκων κρατουμένων εἰς τὰς Πρακτικὰς Γεωργικὰς καὶ Τεχνικὰς Σχολὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

ΠΑΥΛΟΣ**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφύκτου ἀνάγκης Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀπερὶ παραπομπῆς ἀνηλίκων κρατουμένων εἰς τὰς Πρακτικὰς Γεωργικὰς καὶ Τεχνικὰς Σχολὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσονται:

"Αρθρον 1.

1. Ἀνήλικοι μὴ ὑπερβάντες τὸ δέκατον ἔνατον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐκτίοντες ποινὴν ἢ τελούντες ἐν προφυλακίσει, δύνανται νὰ παραπέμπωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, λαμβανομένης μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος, εἰς τὰς Πρακτικὰς Γεωργικὰς καὶ Τεχνικὰς Σχολὰς τοῦ Ἰδρύματος δι' ἐθνικὴν, ἡλικίαν καὶ θρησκευτικὴν διαπαιδαγώγησιν. Οἱ οὕτω παραπεμπόμενοι τελοῦν ὑπὸ προσωρινὴν ἀναστολὴν τῆς ποινικῆς αὐτῶν διώξεως ἢ τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς των.

"Αρθρον 2.

1. Τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα, ἐφ' ὅσον ἤθελε θεωρήσῃ τὸ ἔργον τῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραπεμπομένου ἀνηλίκου συντελεσθέν, υποβάλλῃ πρότασιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης περὶ προσωρινῆς ὅφ' ὅρον ἀπολύσεως τοῦ καταδικασθέντος ἢ περὶ ὀριστικῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ κατηγορουμένου ἀπὸ τῆς ποινικῆς διώξεως.

2. Ἀμα τῇ υποβολῇ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προτάσεως, ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται, προκειμένου περὶ καταδικασθέντος, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Νόμου 811, μετὰ σύμφωνον πρότασιν τῆς ὁποίας, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διατάσσει τὴν προσωρινὴν ὅφ' ὅρον ἀπόλυσιν. Ἡ οὕτω χορηγούμενη προσωρινὴ ἀπόλυσις δύναται ν' ἀνακληθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 811. Προκειμένου περὶ κατηγορουμένου ἢ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, ὅστις εἰσάγει ταύτην εἰς τὸ παρ' ὃ παρίσταται Δικαστικὸν Συμβούλιον, ὅπερ διὰ βουλευμάτων τοῦ κηρύσσει ἀπεσθεσμένον τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν. Ἐὰν ἡ πρότασις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος δὲν ἤθελε γίνῃ ἀποδεκτή, ὁ ἀνήλικος ἐπανερχεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ χρόνος τῆς παραμονῆς τοῦ ἀνηλίκου εἰς τὰς Σχολὰς τοῦ Ἰδρύματος ὑπολογίζεται ὡς χρόνος ἐκτίσεως τῆς ποινῆς.

"Αρθρον 3.

1. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κανονισθῇσονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θέλει δὲ υποβληθῇ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν, εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ**Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ: ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Π. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Ν. ΞΕΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1549

Περὶ συστάσεως Γραφείου Ἐρευνῆς ζητημάτων διατροφῆς

ΠΑΥΛΟΣ**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφύκτου ἀνάγκης Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀπερὶ συστάσεως Γραφείου Ἐρευνῆς ζητημάτων διατροφῆς, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσονται:

"Αρθρον 1.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῇ Δ)νσει Γεωργικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀνεξάρτητον Γραφεῖον Ἐρευνῆς Ζητημάτων Διατροφῆς.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Γραφείου τούτου ὑπάγονται:

α) Ἡ ἐρευνα, ἡ συλλογὴ στατιστικῶν στοιχείων ἀφορώντων εἰς τὴν διατροφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας καὶ ἡ ἐκπόνησις μελετῶν ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων ἐπὶ τῷ σκοπῷ βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διατροφῆς τῶν κατοίκων.

β) Ἡ συστηματικὴ παρακολούθησις τῆς εἰς τὰς ξένας χώρας συντελουμένης προόδου καὶ τῆς ἀκολουθουμένης πολιτικῆς ἐπὶ τῶν θεμάτων διατροφῆς καὶ ἡ ἐπαφὴ μὲ τὰς εἰς τὰς χώρας ταύτας συναφεῖς ὑπηρεσίας καὶ ὀργανώσεις.

γ) Ἡ κατὰ τρωσις τοῦ προγράμματος ἐθνικῆς διαίτης καὶ ὁ ἀναλόγως τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς καθορισμὸς τῶν ἀρμοδίων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανισμῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος ἐθνικῆς διαίτης.

δ) Ἡ μελέτη καὶ ἡ προετοιμασία τῶν προβλημάτων καὶ θεμάτων ἐφ' ὧν γνωμοδοτεῖ ἡ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Ὀργανισμοῦ Τροφῶν καὶ Γεωργίας (F.A.O.) Ἑλλάδος Συμβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ διὰ τὴν διατροφὴν καὶ τεχνολογίαν τῶν τροφίμων καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπ' αὐτῆς λαμβανόμενων ἀποφάσεων.

ε) Ἡ μελέτη καὶ ἐπεξεργασία τῶν ἰσοζυγίων τροφῶν καὶ λοιπῶν θεμάτων διατροφῆς καὶ διαβιώσεως τῶν τιθεμένων ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας ἢ ἄλλων παρεμφερῶν Διεθνῶν Ὀργανισμῶν.

στ) Ἡ διατύπωσις τῶν κανόνων διαίτης τῶν Νοσηλευτικῶν Ἐνστυμάτων κοινωνικῆς περιθάλψεως κλπ. καὶ ὑποδείξεως τούτων ἐπὶ σκοπῷ ἐφαρμογῆς τῶν ὡς ἄνω κανόνων διαίτης

ζ) Ἡ ὑπεύθυνη τις τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν διὰ τὸν γ-
ταρτισμὸν προγραμματίαν διατροφῆς τῶν ἐμάδων τῶν ἔχου-
σων ἀνάγκην εἰδικῆς διατροφῆς, ἥτοι τῶν παιδίων κατὰ τὴν
προσχολικὴν καὶ σχολικὴν ἡλικίαν, τῶν ἐπιτόκων καὶ δηλα-
ζουσῶν μητέρων, τῶν φυματικῶν κλπ. καὶ

η) Ἡ κατάρτισις καὶ ἐφαρμογὴ προγραμμάτων ἐκπαιδεύ-
σεως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, εἰς τὰ ζη-
τήματα διατροφῆς, πρὸς κατάρτισιν εἰδικῶν εἰς τὰ ζητή-
ματα ταῦτα.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου συνιστω-
μένου Γραφείου Διατροφῆς ἀποτελεῖται : α) ἐξ ἐνὸς διαιτο-
λόγου Α' ἢ Β' ἢ Γ' ἢ Δ' τάξεως ἐπὶ ἀντιστοίχῳ βαθμῷ
Δ)ντοῦ Α' ἢ Β' ἢ Τμηματάρχου Α' ἢ Β' τάξεως ὅστις
προϊσταται τοῦ Γραφείου, β) ἐκ τριῶν βοηθῶν διαιτολόγων
Α' ἢ Β' ἢ Γ' ἢ Δ' τάξεως ἐπὶ ἀντιστοίχῳ βαθμῷ Τμημα-
τάρχου Α' ἢ Β' τάξεως ἢ Εἰσηγητοῦ ἢ Γραμματέως Α' τά-
ξεως, γ) ἐξ ἐνὸς στατιστικῶν ὑπαλλήλου Α' ἢ Β' ἢ Γ' ἢ
Δ' τάξεως ἐπὶ ἀντιστοίχῳ βαθμῷ Τμηματάρχου Α' ἢ Β'
τάξεως ἢ Εἰσηγητοῦ ἢ Γραμματέως Α' τάξεως καὶ δ) ἐκ
μίας δακτυλογράφου ξένων γλωσσῶν ἐπὶ βαθμῷ Ἀκολούθου
ἢ Γραμματέως Α' ἢ Β' τάξεως, συνιστωμένων ἰσαρίθμων
ὀργανικῶν θέσεων παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουρ-
γείου Γεωργίας.

2. α) Εἰς θέσιν διαιτολόγου Δ' τάξεως διορίζεται πτυ-
χιούχος Ἱατρικῆς Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς ἢ Ἀνωτέρας
Γεωπονικῆς Σχολῆς ἢ Ἀνωτέρας Σχολῆς Οἰκιακῆς Οἰκο-
νομίας τῆς Ἀλλοδαπῆς ἔχων διετὴ εἰδίκευσιν εἰς τὴν διαι-
τολογίαν εἰς ἀνώτερον Ἱδρυμᾷ τῆς Ἀλλοδαπῆς καὶ σχετι-
κὴν πείραν, ἢ προάγεται βοηθὸς διαιτολόγου Α' τάξεως κε-
κτημένος τὰ αὐτὰ προσόντα.

β) Εἰς θέσιν βοηθοῦ διαιτολόγου Δ' τάξεως διορίζεται
πτυχιούχος Ἱατρικῆς Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς ἢ Ἀνωτέ-
ρας Γεωπονικῆς Σχολῆς ἢ Σχολῆς τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας
τῆς Ἀλλοδαπῆς ἢ Οἰκοκυρικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Διδα-
σκαλείου τῆς Χαροκοπεύου Σχολῆς, ἔχων σχετικὴν εἰδίκευ-
σιν καὶ πείραν.

γ) Εἰς θέσιν στατιστικῶν ὑπαλλήλου Δ' τάξεως διορίζε-
ται πτυχιούχος τῆς Μαθηματικῆς ἢ Φυσικῆς Σχολῆς Πα-
νεπιστημίου ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπο-
ρικῶν Ἐπιστημῶν ἢ ἄλλης ἀντιστοίχου Ἀνωτάτης Σχολῆς
τῆς Ἀλλοδαπῆς.

δ) Εἰς θέσιν δακτυλογράφου ξένων γλωσσῶν διορίζεται ἡ
κεκτημένη τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσο-
τίμου Σχολῆς καὶ γνωρίζουσα πλήρως τὴν Ἀγγλικὴν καὶ
Ἑλληνικὴν δακτυλογραφίαν καὶ εἰδικευμένη εἰς μεταφραστι-
κὰς ἐργασίας εἰς τὰς γλώσσας ταύτας.

3. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου συνιστώμεναι θέσεις πλη-
ροῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διὰ τὴν πρόσληψιν γεωπόνων τῶν
ἐξωτερικῶν Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ δακτυλογράφων τῆς
Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας κειμένας διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ
τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

4. Εἰς τὰς θέσεις ταύτας δύνανται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως
τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ
νὰ μετατάσσωνται ὑπάλληλοι ἐξ ἄλλων Κρατικῶν Ὑπηρε-
σιῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἔχοντες τὰ δι'
ἐκάστην θέσιν ὀριζόμενα προσόντα, διαβαδιζόμενοι κατόπιν
ἡτιολογημένης εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβου-
λίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

5. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν προ-
γῶγαι ὑπαλλήλων ἐνεργοῦνται μετὰ τριετὴ εὐδίκιμον ὑπηρε-
σίαν αἱ δὲ ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν μετὰ τετραετὴ τοιαύτην.

6. Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύνανται παρὰ
τῶ ὡς ἄνω Γραφείῳ Διατροφῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν
οἰκείων Σχολῶν, νὰ ἐκπαιδεύωνται ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος

ἀπόφοιτοι καὶ τελειόφοιτοι Σχολῶν ἐχουσῶν σχέση μετὰ ζητή-
ματα διατροφῆς, ὡς Ὑγειονομικῆς, Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς,
Ἱατρικῆς, Διδασκαλείου Χαροκοπεύου Σχολῆς κλπ.

Ἄρθρον 3.

1. Μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουρ-
γείου Γεωργίας δύνανται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι
θέσεων, νὰ διορίζωνται ὑπάλληλοι εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ
ὀριζομένου διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον οἱ ὑπα-
ψήφιοι κέκτηνται ἐξαιρετικὰ προσόντα σπουδῶν καὶ εἰδικῆς
πείρας.

2. Μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουρ-
γείου Γεωργίας, δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται εἰς τὰς θέσεις
διαιτολόγου ἢ βοηθοῦ διαιτολόγου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ Γεωργίας εἰδικοί ἐπιστήμονες ἡμεδαποὶ ἢ ἀλλοδαποὶ ὡς
ὑπάλληλοι ἐπὶ συμβάσει δι' ἐξάμηνον ἡμετέραν δυναμένην νὰ
ἀνανεοῦται καὶ με ἀποδοχὰς ὀριζομένης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως
τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

3. Παρὰ τῷ Γραφείῳ Διατροφῆς δύνανται νὰ παρέχωσι τὰς
ὑπηρεσίας τῶν ὡς Σύμβουλοι, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίων ἢ
Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες ἀγνωρισμένου κύ-
ρους, εἰδικοί περὶ τὰ ζητήματα διατροφῆς καὶ διαιτολογίας.

Ὁ ἀριθμὸς τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς, ἡ δὲ
πρόσληψις αὐτῶν γίνεται ἐπὶ ἐνιαυσίᾳ θητεία δυναμένη νὰ ἀ-
νανεοῦται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορι-
ζούσης ἅμα τὰ εἰδικώτερα καθήκοντα καὶ τὴν ἀντιμισθίαν
ἐκάστου μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὰ 20 ο) τοῦ μισθοῦ τακτικοῦ
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπασα αἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου προ-
κύπτουσαι δαπάναι βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ
Ὑπουργείου Γεωργίας ἐγγραφομένων κατ' ἔτος εἰς αὐτὸν εἰδι-
κῶν πιστώσεων. Αἱ ἐκ τούτων ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν μελέτην
θεμάτων διατροφῆς, τὴν ἐφαρμογὴν προγραμμάτων ἐκπαιδεύ-
σεως διὰ δημοσιεύσεις πάσης φύσεως καὶ διὰ τὴν προμήθειαν
δημοσιευμάτων, βιβλίων καὶ ἐντύπων, καθορίζονται διὰ κοινῆς
ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας
ἐκδιδομένοι ρυθμίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν
ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθῆσεται δὲ πρὸς
κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

**ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟ-
ΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ, Ν. ΖΕΡ-
ΒΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΒΕΑΡΧΟΣ, Α.
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ
Κ. Γ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥ-
ΛΟΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ